ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம்

(தக்ஷிணாமூர்த்தியின் சின்முத்ரை, புன்சிரிப்பு, வீணை தரித்துக் கொண்டிக்கின்ற எழில், கடைக் கண் பார்வை அருள் இவற்றைப்பாடித் துதிக்கின்ற ஸ்தோத்ரம்.)

உபாஸகானாம் யத^{2} உபாஸனீயம்
உபாத்தவாஸம் வடசாகி^{2} மூலே ।
தத்^{2}தா^{4}ம தா^{3}க்ஷிண்ய ஜுஷா ஸ்வமூர்த்யா
ஜாக^{3}ர்து சித்தே மம போ^{3}த^{4}ரூபம் ॥ 1

எது உபாஸகர்களுக்கு எப்பொழுதும் நினைக்கப்படவேண்டியதோ, எது ஆலமரத்தின் கீழ் இருக்கையை ஏற்படுத்திக் கொண்டதோ, அந்தப் பரம பதமான பொருள் விருப்பமோடு தெற்கு நோக்கிய தனது வடிவத்தால் எனது மனத்தில் அறிவின் தோற்றத்தை விழிப்புறச்செய்யட்டும்.

அத்^{3}ராக்ஷம் அக்ஷண - த^{3}யா நிதா^{4}னம்
ஆசார்யம் ஆத்^{3}யம் வடமூல பா^{4}கே^{3} ।
மௌனேன மந்த^{3} ஸ்மிதபூ^{4}ஷிதேன
மஹர்ஷிலோகஸ்ய தமோ நுத^{3}ந்தம் ॥ 2

குறைவிலாத தயையின் இருப்பிடமாயும், புன்சிரிப்பினால் அணி செய்யப்பட்ட மௌனத்தினால் முனிவர்களின் கூட்டத்தினுடைய இருளை அழிப்பதாயும் உள்ள ஆதிகுருவை ஆலமரத்தினடியில் கண்டேன்.

வித்^{3}ராவித அசேஷதமோக^{3}ணேன
முத்^{3}ராவிசேஷேண முஹுர்முனீனாம் ।
நிரஸ்ய மாயாம் த^{3}யயா வித^{4}த்தே
தே^{3}வோ மஹான் தத்த்வமஸீதி போ^{3}தம் ॥ 3

மிச்சமில்லாமல் இருட்கணங்களை விரட்டிய சிறந்த சின்முத்திரையினால் அடிக்கடி முனிவர்களுடைய மாயையை மாய்த்து, பெரியவனான இறைவன் "நீயே பிரம்மம்" என்ற மெய்யறிவைத் தயையோடு அளிக்கிறான்.

அபாரகாருண்யஸுதா^{4} தரங்கை^{3}:
அபாங்க^{3} பாதைரவலோகயந்தம் ।
கடோ^{2}ர ஸம்ஸார நிதா^{3}க^{4}தப்தான்
முனீன் அஹம் நௌமி கு^{3}ரும் கு^{3}ரூணாம் ॥ 4

கடுமையான பிறவி என்னும் சூட்டினால் எரிக்கப்படுகின்ற முனிவர்களை கரைகாணாக் கருணையமுத அலைவீச்சுக்கள் கொண்ட கடைக்கண் பார்வைகளால் நோக்குகின்ற குருக்களுக்கெல்லாம் குருவானவரை நான் வணங்குகின்றேன்.

மம ஆத்3ய தே3வோ வடமூலவாஸீ
க்ருபாவிசேஷாத் க்ருதஸந்நிதா4ன: ।
ஓம்காரரூபாம் உபதி3ச்ய வித்3யாம்
ஆவித்3யகத்4 வாந்தம் அபாகரோது ॥ 5

ஆலின் கீழ் எழுந்தருளியிருக்கின்ற என்னுடைய முதற்கடவுள், தன்னுடைய கருணைச் சிறப்பினாலே என் முன்வந்து, ஓங்காரமாகிய வித்யையை உபதேசித்து அறியாமை என்னும் இருளை அழிக்கட்டும்.

கலாபி4: இந்தோ3ரிவ கல்பிதாங்க3ம்
முக்தாகலாபைரிவ பத்3த4மூர்த்திம் ।
ஆலோகயே தேசிகம் அப்ரமேயம்
அநாதி3 அவித்3யா திமிர ப்ரபா4தம் ॥ 6

சந்திரனின் கலைகளைப் போன்ற அங்கங்களை உடையவரும் முத்துச் சரத்தினால் பின்னப்பட்டது போன்ற உருவம் கொண்டவரும், அநாதியான அவித்யை என்னும் இருட்டுக்கு விடிவானவரும், அறிய முடியாதவருமான குருவைக் கண்கொண்டு பார்க்கிறேன்.

ஸ்வத3 க்ஷஜானுஸ்தி2 தவாமபாத3ம்
பாதோ3த3ராலம்க்ருத யோக3 பட்டம் ।
அபஸ்ம்ருதேராஹித பாத3 மங்கே3
ப்ரணௌமி தேவம் ப்ரணிதா4னவந்தம் ॥ 7

தனது வலது துடையின் மேல் இடது பாதத்தை வைத்தவரும், பாம்பினால் அணி செய்யப்பட்ட யோக வஸ்த்ரத்தை அணிந்தவரும், அபஸ்மார புருஷனின் முதுகில் காலை ஊன்றியவரும், பூஜ்யருமான இறைவனை வணங்குகிறேன்.

தத்த்வார்த2ம் அந்தேவஸதாம் ரிஷீணாம்
யுவாபி ய: ஸன் உபதேஷ்டுமீஷ்டே ।
ப்ரணௌமி தம் ப்ராக்தன புண்யஜாலை:
ஆசார்யம் ஆஸ்சர்யகுணாதிவாஸம் ॥ 8

சீடர்களான ரிஷிகளுக்கு; தான் இளையவனான போதிலும், உண்மையின் விளக்கத்தை உபதேசிக்க யார் முனைந்தாரோ, அந்த வியத்தகு குணங்களையுடைய ஆசார்யனை முன்பிறவியில் செய்த புண்ணியத்தின் பெருக்கினால் வணங்குகிறேன்.

ஏகேன முத்ராம் பரசும் கரேண
கரேண ச அன்யேன ம்ருகா3ம் ததா4ன: |
ஸ்வஜானு வின்யஸ்தகர: புரஸ்தாத்
ஆசார்ய சூடா3மணி: ஆவிரஸ்து || 9

ஒருகையினால் சின்முத்ரையும், மற்றொன்றினால் கோடலி ஆயுதமும் இன்னொரு கையினால் மானையும் தாங்கி, தனது துடையில் வைக்கப்பட்ட நான்காவது கையையுமுடைய ஆசார்ய சிரோன்மணி என் முன் தோன்றட்டும்.

ஆலேபவந்தம் மத3னாங்க3 பூ4த்யா
சார்தூ3லக்ருத்த்யா பரிதா4ன வந்தம் |
ஆலோகயே கஞ்சன தே3சிகேந்த்3ரம்
அஞ்ஞான வாராகர பா3ட3 வாக்3னிம் || 10

மன்மதனின் சாம்பலைப் பூசியவரும், புலித்தோலைப் போர்த்தியிருப்பவரும், மிகுந்த அஞ்ஞானமாகிய கடலுக்கு வடவாக்கினியானவருமான, ஒரு தேசிக முதல்வனைக் கண்முன் காண்கிறேன்.

சாருஸ்மிதம் ஸோமகலாவதம்ஸம்
வீணாத4ரம் வ்யக்த ஜடா2கலாபம் |
உபாஸதே கேசன யோகினஸ் - த்வாம்
உபாத்த - நாதா3னுபவ - ப்ரமோத3ம் || 11

இனிய புன்சிரிப்புடையவரும். சந்திரக்கலையைச் சூடியவரும் வீணையை ஏந்தியவரும், வரித்த செஞ்சடைக்கற்றையை, எழுந்த இன்னிசையில் திளைத்து மகிழ்ந்தவருமாக உம்மைச் சில யோகிகள் உபாஸிக்கிறார்கள்.

உபாஸதே யம் முனய: சுகாத்3யா
நிராசிஷோ நிர்மமதாதிவாஸா: |
தம் தக்ஷிணாமூர்த்திதனும்
உபாஸ்மஹே மோஹமஹார்திசாந்த்யை || 12

பற்றற்றவர்களும், அபிமானமற்றவர்களுமான சுகர் முதலிய முனிவர்கள் யாரை உபாஸிக்கிறார்களோ அந்த மஹேசனான தக்ஷிணாமூத்த ரூபத்தை, மோஹம் என்ற பெரிய துன்பத்திலிருந்து அமைதி பெறும் பொருட்டு வழி படுகிறேன்.

காந்த்யா நிந்தி3த குந்த3 கந்த3லவபுர் -
ந்யக்3ரோத4 மூலே வஸன்
காருண்யாம்ருதவாரிபிர் முனிஜனம்
ஸம்பா4வயன் வீக்ஷிதை: |
மோஹத்4 வாந்த விபே4த3னம் விரசயன்

போ^{3}தே^{4}ன தத்தாத்^{3}ருசா
தேவஸ் - தத்த்வமஸீதி போ^{3}த^{4}யதுமாம்
முத்^{3}ராவதா பாணி நா || 13

ஒளியினாலே மல்லிகை மலரைப் பழிக்கும் திருமேனியோடு ஆலின் கீழே அமர்ந்து கருணையமுதவெள்ளமான பார்வைகளால் முனிவர் பெருமக்களை அருளிக்கொண்டு சின்முத்திரையோடு கூடிய கையினால் மோகம் எனும் இருட்டை 'நீ பிரம்மமே' என்ற மெய்யுபதேசத்தினால் பிளந்து கொண்டு விளங்கும் தேவன் என்னையும் அறிவிக்கட்டும்.

அகௌ^{3}ர கா^{3}த்ரை அல்லாட நேத்ரை:
அசாந்தவேஷை : அபு^{4}ஜங்க^{3}பூ^{4}ஷை: |
அபோ^{3}த^{4} முத்^{3}ரை: அனபாஸ்த நித்^{3}ரை:
அபூர்ண காமை: அமரைரலம் ந: || 14

வெண்மை ஒளியில்லாத உடலுடையவரும், நெற்றிக் கண்ணில்லாதவரும், சாந்தரூபமில்லாதவரும், பாம்பணியாதவரும், சின்முத்ரையில்லாதவரும், தூக்கத்தை ஒழிக்காதவரும், ஆசைகள் அறாதவருமான தேவர்களால் எங்களுக்கு ஒன்றும் ஆகவேண்டியதில்லை.

தை^{3}வதானி கதி ஸந்தி ச அவனௌ
நைவ தானி மனஸோ மதானி மே |
தீ^{3}க்ஷிதம் ஜ^{3}ட^{3} தி^{4}யாமநுக்^{3}ரஹே
த^{3}க்ஷிணாபி^{4} முக^{2} மேவவதைவதம் || 15

அவனியில் எத்தனையோ தெய்வங்கள். அவையெல்லாம் என் மனத்தால் நினைக்கப்படவில்லை. அறிவற்ற மூடர்களுக்கு அருள் செய்வதற்குக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற தெற்கு நோக்கியிருப்பதுதான் தெய்வம்.

முதி^{3}தாய முக்^{3}த^{4} சசி நாவதம்ஸினே
ப^{4}ஸிதாவலேப ரமணீய மூர்த்தயே |
ஜக^{3}தி3ந்த்^{3}ரஜால ரசனாபடீயஸே
மஹஸே நமோஸ்து வடமூலாஸினே || 16

மகிழ்வுற்றவரும், அழகிய சந்திரனைத் தலையில் சூடியவரும், விபூதி அணிந்த அழகான உருவமுள்ளவரும், இந்திரஜால வித்தையாக இந்த உலகத்தைப்படைக்கும் ஆற்றலுள்ளவரும் , பெரியவருமான அந்த ஆலமர் கடவுளுக்கு நமஸ்காரம்.

வ்யாலம்பி3னீபி4: பரிதோ ஜடாபி4:
கலாவசேஷேண கலாத4ரேண ।
பச்யல் லலாடேன முகே2ந்து3னா ச
ப்ரகாசஸே சேதஸி நிர்மலானாம் ॥ 17

சுற்றும் தொங்குகின்ற சடைகளாலும், ஒருகலைமிஞ்சிய பிறைச் சந்திரனாலும், கண்ணையுடைய நெற்றியினாலும் முகசந்திரனாலும் தூய்மையான மனங்களில் விளங்குகிறாய்!

உபாஸகானாம் த்வம் உமாஸஹாய:
பூர்ணேந்து3 பா4வம் ப்ரகடீகரோஷி ।
யத்3த்3ய தே த்3ர்சனமாத்ரதோ மே
த்3ரவத்யஹோர மானஸசந்த்3ரகாந்த: ॥ 18

உமையொருபாகனான நீ பக்தி செய்பவர்களுக்குச் சந்திரனின் தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றாய். அது உன்னை இன்று பார்த்த மாத்திரத்தில், ஆஹா! என் மனமாகிற சந்திரகாந்தக்கல்லை உருக்கிவிடுகிறது.

யஸ்தே ப்ரஸன்னாம் அநுஸந்த3தா4னோ
மூர்த்திம் முதா3 முக்த4சசாங்க மௌலே: ।
ஐச்வர்யமாயுர் லப4தே ச வித்யாம்
அந்தே ச வேதாந்த மஹாரஹஸ்யம் ॥ 19

எவர்கள் அழகிய சந்திரனை முடியிலணிந்த ஒளியுள்ள உன்னுடைய மூர்த்தியை மகிழ்வோடு எப்போதும் சிந்திக்கிறார்களோ அவர்கள் செல்வத்தையும், ஆயுளையும், கல்வியையும், முடிவில் வேதாந்தமென்னும் பெரிய ரஹஸ்யத்தையும் அடைகிறார்கள்.

